

MOHÁCSI HIRLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Előfizetési ára:
Negyedévre 1 pengő 60 fillér.

Száma: 16 fillér.

Szerkesztőségi 88, kiadóhivatali telefon sz. 67.

Prometheus kínja.

Aki a mohácsi ügyekben s különösen a mohácsi demagógia és elszólások utvesztőjében nem járatos s valahol távol ettől a várostól elolvassa t. laptársunk legutóbbi számainak sirámaina a nyomásról, kellemetlenkedésekről és miegymásról, amit az elbukott vezérnek kellett szenvedni, valami modern Prometheus lát benne, aki a hivatalos hatalom sziklájához kötve szenved, míg a sasok, ezuttal persze csendőr, rendőr és finác alakjában csipkedik a feje fölött fénylő glóriát és népszerűségének messze kiterjedő szárnyait.

Mi persze másképpen látjuk az egészet, hiszen védekezni sem szükséges ellene, mert jól tudja mindenki hogy mily szabadon jártak-keltek összes korteseik, hogy autóik, kocsijaik mily fürgeséggel száguldottak végig a városon. Ezek után csodálkozva olvassák ezeket a dolgokat és bosszankodnak rajtuk, mert azok írója vagy saját maga oly naiv, hogy komolyan elhiszi ezeket, vagy pedig az olvasókról tételezi fel, hogy semmit nem láttak, nem hallottak s most tőle várják, hogy megmutassa nekik micsoda szörnyűségek is voltak ezen a végzetes napon s bár a nyájas olvasó ott volt nézett, hallott s még sem vette ezeket észre.

T. laptársunkról megirtuk már egynéhányszor, hogy egy kis füllenésért nem megy a szomszédba kölcsönkérni, egynéhányszor már megbélyegeztük valótlan-ságaikkal s bár ezekből eddig még nem fontak glóriát a fejük köré, mégis tudja ezt mindenki s eszerint értékeli összes írásait.

Mi azonban mindig igyekeztünk a lovagias ellenfél szerepébe beleilleszkedni még akkor is, amikor már alig

birtuk, vagy a nevetéstől, vagy a bosszankodástól s most is visszazorítjuk előkivánczó mosolyunkat és megkíséreljük legalább részben elhinni a nagy sirámoikat. Amikor azonban ezt tesszük eszünkbe jut az 1926 os választás, amikor a nagyvezér egy karhatalmat dirigált, amikor éjjel az álmukból verték ki az embereket, amikor az utcán nem mertünk végigsétálni, egy hangos szót kimondani, mert ketten már csoportosultunk s ha valaki kissé hangosabb szót kiejtett az csendzavaró volt és a választókerület összes községekben teltek a börtönök, mert a vezér mérhetetlen gyűlölete, amely egy embert a sirjáig elkísért, így kívánta és mégis mindezek ellenére elbukott mellette és miatta egy igazán kiváló nagy ember, nyugodtan mondhatjuk, hogy csak azért, mert oly gloriás támogatója volt.

Akkor a következő számaikban egy szót sem találtunk ezek elítélésére, hanem valami hibáról beszéltek, ami alatt bizonyosan azt értették, hogy nem csak a kortesek, hanem halhatatlan szellemű halottunk összes szavazóit kellett volna erre a napra eltüntetni.

Rámutathatnánk a magyarbolyi választásra, ahol egy kis számú szavazóval bíró kerületben egy dúsgazdag nábob fia mellett volt a hatalom, ömellette vonult fel az a bizonyos hivatalos nyomás, s mégis egy egyszerű, szerény mohácsi ügyvéd szorította le a porondról.

Miért?

Mert nem gloriájuk, hanem népszerűségük volt, úgy néhai dr. Prakatur Tamásnak, mint dr. Schmidt Miklósnak, mert szerették, becsülték a választók, mert őket akarták és választották meg képviselőjüknek.

Igy volt ez nálunk is és legalább ez egyszer meglehetett volna, hogy beismerjék a vereséget, vagy azt sem bánjuk, ne ismerjék be, de próbáljanak föléje emelkedni a bosszuálló gondolatoknak, tényeknek és tovább

menni, levonni a tanulságot.

Higgyék el, hogy az ilyen viselkedés szebb, elismerésméltóbb lett volna s többet használhattak volna nemcsak a saját ügyüknek, hanem a város és a kerület jövőjének és boldogulásának is.

A mohácsi szigeti átkelés megoldása oly fontos érdeke a gazdáknak, hogy lelkiismeretlenség azzal tréfálkozni

Egy kis újabb hazugságok.

Lehet-e villannyal megoldani a dunai átkelést?

Egy laikus hozzászólása a szakértő cikkéhez.

Amikor más városokkal összehasonlítjuk a mi ugynevezett közéletünket, közéleti harcainkat, sajnálattal kell megállapítani, hogy itt az egyéni érvényesülés, a képviselővé lenni akarás husz éves törtétele teljesen megmérgezte a közszellemet és ha ez így fog tartani

ez a város, amely jobb, nagyobb fejlődésre van hivatva, soha előrehaladni nem fog, csak azért, mert a kerékkötők a legszebb, a legjobb gondolatokat is elgáncsolják, ha nem az ő táborukból eredt.

Sokszor gondolkodtunk rajta érdemes e, szabad-e egyáltalában vitatkozni oly újsággal, amelyre rásütötték már a hazugság bélyegét, amelyről megirtuk, hogy tudva valótlan ir s amely ezt még válasza sem érdemesítette, nemhogy az illetékes helyre, a bíróság elé vitte volna az ügyet. Az izlésünk visszatart ugyan az ily lappal való hadakozástól, sajnos azonban tudjuk, hogy nagyon sokan vannak, akik még mindig abban a becsületes hitben élnek, hogy a nyomatott betű igaz, hogy az nem hazudik és ezért le kell nyelnünk az egészséges idegenkedést ettől a vitától és rá kell mutatnunk arra, hogy

hogyan, milyen eszközökkel akarják még most is ennek a városnak jobb sorsra érdemes népét félrevezetni.

Megállapítjuk és mindenki, aki olvasni tud ellenőrizheti minden szavunkat, hogy mi az átkelés megoldásáról, a villanykompról szóló hírünk elején megirtuk, hogy

Mihálffy Vilmos csak

hosszas kérésünkre volt hajlandó nyilatkozni erről az ügyről, éppen azért, mert a technikai megoldást nem ismeri s nem akart, olyat mondani, ami esetleg később megcáfolást nyerhet.

A mi kérésünkre csupán elvekről beszélt, amelyek alapján történnek a tervezések, a terv elkészítése és gőz, vagy villany megoldásról beszélt. A villany-megoldást természetesen előtérbe helyezte, mert hiszen a mai modern életnek az alapja a villany s ha ezzel lehet megoldani, oly előnyt jelentene, amely egész más világot, más életet jelentene a mohácsi gazdáknak

Nézzük csak meg az erről szóló cikküket. Az egyik kitélt ragadjuk ki elsőnek, mert nem szeretjük, ha valaki igazmondásunkat kétségbevonja. Mi nem szoktuk azt meg, hogy valótlan-ságokat írjunk, nem szoktuk meg, hogyha illet állítanak rólunk, a fülünk mellett hagyjuk elmenni s minden sorunkért, mindenki-vel szemben helytállunk.

Eddig igyekeztünk egy kis selyempapírba burkolva megmondani a valóságot, de ugy látjuk, hogy ezt nem értik meg s ezért ezenel magyarul, nyíltan megmodjuk

közönséges és tudatos hazugság az, hogy mi azt irtuk bárhol és bármikor, hogy «Elszámítottuk magunkat, túllőtünk a célon, nem lesz és nem is lehet villany-átkelés» (Dunavidék július 12. száma. 4 oldal.)

Azt hisszük ennél világosabban nem beszélhetünk. Vagy mi nem mondunk igazat, vagy ők hazudnak. Egy harmadik lehet-

ség nincs. Tessék perelni, igazság bajnokai! (?)

A második megjegyzésünk pedig az, hogy amikor Mohács városának ily fontos kérdése került nyilvánosságra, mint a dunai átkelés megoldása, lelkiismeretlenség kell ahhoz, hogy egyéb ötlet, egyéb megoldás ajánlása, vagy komoly kritika híján és helyett gunytt üznek abból.

Ha ez a politika, akkor mi visszavonulunk, de ha ez nem az, akkor dr. Beck Alajosnak kell visszavonulni, mert már a nép ugyanis megmutatta, hogy nem akarja, hogy nem kér belőle és politikájából.

Ezekután rátérünk a komphajó tervre s közöljük, egy hozzáánk beérkezett hozzászólást amely így szól:

— Örömmel olvastam a komphajó tervét, amely Mihálffy Vilmos gondoskodása folytán így mégis előtérbe került s foglalkoznak vele. Ami a megoldást illeti, lényegében tulajdonképpen mindegy, hogy gőz, vagy villany hajtja-e, mert hiszen

ha a Dunavidék tényleg olyan jót kacagott, akkor a kacagás tárgya saját maga cikke lehetett, amikor azt írta, hogy öt perc alatt nem lehet átkelni a Dunán.

— Lehet, hogy a nagy kánikulai meleg kissé megakasztotta a gondolatait, mert máskülönben könnyen kiszámíthatja, hogy a mostani megöregedett propeller is átkell öt perc alatt. Ez ugyanis óránkénti tíz kilométerrel jár, ami ötpercenként cca 800 méternek felel meg, vagyis a két parton lévő lassítást is beleszámítva, megteszi öt perc alatt az átkelést.

— A nehézség természetesen a be- és a kiszállásnál van és ezen van a hangsúly és a lényeg az új átkelés megoldásánál.

— Lássuk már most a villanyátkelet. A M. H. azt írta, hogy «... Hallottunk arról véleményt, hogy villamos árammal nehezen lesz megoldható...» (Tehát nem mondtuk azt, hogy nem lesz és nem lehet. Sajnáljuk, hogy már olvasni sem tudnak, vagy az volt a fontos, hogy a szegény népnek ismét hazudjanak egyet?)

— A nehézséget az okozza — mint ez a vélemény mondja, hogy a két part közötti 500—600 méteres távolságu vezeték kifizetésére erős toronyzerű oszlopokra van szükség s hogy ezek között oly egyenesen kifizeteni a vezeték, hogy a komphajó vezetője állandóan egyformán érintkezzen, nehézségekbe ütközik. A másik nehézség, — mint Fehérvári főmérnök is írja — hogy a Duna vízszintje 0—7 m. között váltakozik.

— Én magam ugyan laikus vagyok, de a szakértővel szemben szeretném a következőket megjegyezni: Fehérvári főmérnök is megállapítja, hogy eddig a mérnökök ily megoldással keveset foglalkoztak, ez nem ösztö-

nözte őket, mert ritkán van rá szükség. A nehézség áthidalása tehát abban van, hogy szakembereknek foglalkozni kell a megoldással és akkor találnak módot arra, hogy megvalósítsák.

Hiszen Mihálffy is azt mondotta, hogy tervek készülnek s ezeket a terveket, bizonyára nem fiskálisok, hanem mérnökök készítik s ha a tervek megjönnek a nyilvánosságnak is módja lesz foglalkozni azokkal.

— Ezeket azonban nem gáncscsal, gunnyal, hanem komolykritikával kell fogadni s örülni annak, hogy Mihálffy felvetette, mert dr. Becknek ez soha eszébe nem jutott volna, pedig elégszer látta már gazdáink keserves bajait az átkelésnél.

— Ami már most a vezeték kifizetését illeti, nem tudom elképzelni, hogy a modern mér-

Hat pengőt kap a bolettából a gazda, drágább lett a liszt, a kenyér, olcsóbb lett a hús.

A termésértékesítési rendelet elkészítését hosszú vita és tárgyalások előzték meg. A kor many nagyon nehéz helyzet elé került. Tényként állott előtte, hogy

a mezőgazdaság nehéz helyzetén segíteni kell, mert az olcsó buzaár mellett a gazda teljesen tönkre megy.

Ezt ma már mindenki hangoztatja, a kereskedő, az iparos is, mert ha a gazdának nincs pénze, akkor minden üzlet és munka megáll. Másrésztől azonban bizonyos volt, hogy a boletta fel emelése a liszt és a kenyér drágulását fogja előidézni. Amikor ezek után a kormány mégis a boletta felemelése mellett döntött, nagy egyetemes érdekek vezették, amelyek szoros összefüggésben vannak mezőgazdaságunkkal és amelyeket minden körülmények mellett figyelembe kell venni.

A kormány ezekután a bolettát felemelte tíz pengőre, amelyből a gazda kap hat pengőt, a megmaradó négy pengőt pedig a külföld eladások után felmerülő árveszteségek fedezésére fordítanak. A boletta hat pengős árából a gazda 3 pengőt készpénzben kap ki, a másik három pengőt adófizetésre kell fordítani. Ha azonban adója ki van fizetve, akkor ezt is készpénzben kifizetik.

Az új termésértékesítési rendelet a múlt évi tapasztalatok alapján szélesebbkörű intézkedéseket tett az esetleges visszaélések megállítására. Egyben sok vitás kérdést is rendezett. Így megállapította, hogy a boletta fele értéke a bérlőt, fele pedig a tulajdonost illeti.

Az új rendelet folyó évi július hó 11-én lépett életbe és vonatkozik a raktáron levő gabonanemlékre és lisztkészletre is. Ennek folytán vasárnap a mohácsi molnárok értekezletet tartottak és az új rendelet terheinek megfelelően emelték a lisztárakat.

női tudomány nem tudná ezt megoldani. A rendes vezetéknek lehetne egy segéd vezetékét szerelni, amely vastag, erős, nem hajlítható anyagból lenne s ehhez lehetne hozzászerelni, a Duna változó vízszintjét pedig meghosszabbítható, erős rugókkal felszerelt áramszedővel lehetne ellensúlyozni.

— Én ezeket természetesen mint laikus mondom, a mérnöki tudománynak bizonyára van ehhez eszköze, hogy megoldja és különben is ezekkel a mohácsi gáncsoskodókkal úgy vagyunk, hogy nem is tudják mi jön s már is azt mondják, hogy rossz.

— Nagyon jó különben ez a gáncsoskodás, mert a gyűlöletet mutatják ki vele. Mindegy nekik, hogy mit akarnak építeni, alkotni, nem lehet és nem szabad, mert nem ők kezdeményezték. Igaz, hogy viszont ehhez nincs tehetségük, amit eddigi uralmuk alatt kitűnően bebizonyítottak.

Az új lisztárak a következők:

0	44	(36)
2	42	(32)
4	38	(26)

(Zárójelben a régi árakat jelezzük.)

A lisztárak emelkedése a kenyér árakat is magával vonzotta és a sütők a következő kenyér árakat állapították meg: (zárójelben a régi árak.)

fehér kenyér	46	(36)
félbarna	42	(30)
barna	38	(26)
rozs	38	(26)

A süteményt az első napon a sütők a régi árban hagyták meg, azonban kisebbek lettek a sütemények. Másnap azonban ismét a régi nagyságu sütemények jelentek meg, árát azonban hár fil- lerre emelték fel.

A boletta felemelését illetőleg rá kell mutatnunk speciális mohácsi vonatkozásaira is. Köztudomásu ugyanis, hogy a boletta törvény értelmében az 5 holdon aluli kisgazdák adókedvezményben részesülnek, azonfelül pedig a boletta kedvezmény lenne a segítségük. Azonban mindenki tudja azt is, hogy a 10—12 holdas, gazdának alig van eladó búzája, ha csak nagyobb arányban nem azt termeli, mert a megtermelt buza kell a gazdának élelemre, magra. Ezek tehát a boletta érték emelkedését egyáltalában nem élvezik.

Mohácson azonban legnagyobb részben kisgazdák vannak. A mohácsi határ birtokmegoszlása szerint 2520 gazda van 1—8 hold között, 8—15 holdial 708 gazda rendelkezik, ezek összege 3228, akiknek tehát legnagyobb része elesik a boletta előnyeitől. Ezzel szemben ezenfelül 632 gazda van, akiknek a boletta előnyöket nyújt.

A kormánynak módot kellene keresni, hogy ezek a gazdák is megfelelő kárpótláshoz jussanak, mert hiszen az a cél, hogy általános segítséget nyújtsa a magyar mezőgazdaságnak.

A kenyér és liszt drágulásával egyidejűleg egy kis örömhír is akadt, amennyiben a meszarosok leszállították a hus árát. Az árleszállítás kb. 20 százalékos. A marhahús ezután kilónként 1 P 60 fillérbe kerül, a pörköltnek való borjúhús 1 P 80 fillér. Ezen- tul tehát majd kis darab kenyeret kell enni, nagyobb adag hússal, mert az lett az olcsóbb.

Horthy Miklós kormányzó Öfoméltósága a felszabadulás évfordulójára zászlót adományozott a nemzeti szövetség útján Mohács városának.

Megirtuk annak idején, hogy a Magyar Nemzeti Szövetség mohácsi köre kérelmet intézett Horthy Miklós kormányzó Öfoméltóságához, amelyben kérte, hogy Mohács város felszabadulása emlékére emelendő zászlótartóhoz egy zászlót adományozzon. Ezt a kérelmet a Nemzeti Szövetség mohácsi köre vitéz Keresztes-Fischer Ferenc dr. főispán és a Magyar Nemzeti Szövetség országos központjának elnöke Perényi Zsigmond báró útján továbbította.

Perényi Zsigmond báró az elmúlt hét folyamán a mohácsi kört arról értesítette, hogy a kormányzó Öfoméltósága a kör kérelmét teljesítette és Mohács város részére az ország zászlaját ajándékozta. Együttal a központ a leleplezési ünnepség pontos programját is kérte.

Mint értesülünk a Nemzeti Szövetség zászlótartójának fibuláris részét Martinelli Jenő szobrászművész elkészítette és azt már öntik is, hogy a kitűzött határidőre elkészüljön. A legutolsó közlésünk óta a zászlótartóra a következő adományok futottak még be:

Mohácsi Közös Erdőbirt.	100—	P
M. kir. adóhiv. tiszt. kara	15—	P
Izraelita Nőegylet	50—	P
Dunagőzhajózási R. T.	100—	P
Révkapitányság	7-10	P
Polg. isk. IV. osztálya	8—	P
A mohácsi el. népiskolák	150—	P
OMKE mohácsi köre	50—	P
Moh. Margittaszig. Árm.	100—	P
Izraelita Hitközség	50—	P
Vámország legénysége	26-60	P
Délbaranyai Bank	80—	P
Mohácsi Selyemgyár alkal- mazottai és munkásai	50—	P
Mohácsi Takarékpénztár	120—	P

Az eddigi gyűjtésnek eredménye körülbelül 3000 P. Még körülbelül 1200 pengőre lenne szükség. Ezért a mohácsi kör kéri most már a város tehetősebb polgárait is, hogy esetleges felajánlásukat, adományukat erre a nemes célra juttassák el a kör elnökségéhez. Reméljük, hogy a felhívásnak meg lesz a kellő hatása és azok akik eddig nem vették ki részüket a mű létrehozásában, adományokkal szintén hozzájáruljanak annak létesítéséhez. A talozat munkálkát Mohácson fogják elkészíteni.

A járás által létesítendő vármegye zászlótartója és Mohács város által készített zászlótartó e héten már szintén munkába

vétetett. S mivel erre szükséges hitel rendelkezésre áll, augusztus közepe táján mind a három emlékmű állni fog.

A város képviselőtestületének határozatára a polgármesteri hivatal érintkezésbe lépett *Árkay Aladár*ral a városháza megépítő-

jével, aki felkérésünkre maga is megtekintette a zászlótartók modelljeit, s nagy örömmel üdvözölte a Nemzeti Szövetség mohácsi körének kezdeményezését, csupán a talapatok átdolgozását tartotta szükségesnek, melyhez a terveket maga készítette el.

fellépni. Kíván még valaki az ügyhöz hozzászólni?

Bükös Ferenc: Én is megerősítem azt, hogy úgy van, ahogy azt Oláh István mondja, mert mikor én gyalog járok, akkor minek kell annak a mezőrendőrnek biciklin járni? . . .

Közbeküldés: Vegyen maga is biciklit magának Bükös bácsi!

Elnök cseppet: Kérem a képviselő urakat, ilyen lármában nem lehet tárgyalni, tessék meghallgatni a szónokot.

Bükös Ferenc: . . . igenis, biciklin nem lehet a kukoricaföldeket és a krumpliföldeket őrizni, meg a lénian sem lehet biciklivel járni.

Simonovits Ferenc: Csatlakozom az előttem szólóhoz. Ugy tudom, hogy mink fizetjük földadóból a mezőrendőröket és nem az állam, vagy az egész város, hát igenis legyen ott a mezőrendőr éjjel nappal a kerületében és ne használjon szolgálatban biciklit . . . Meg aztán most, hogy a gyümölcsfákat puco latja az állam a szigetben, ott is mindig van egy mezőrendőr, a Kovácsics. Ugy hiszem, hogy a fapucoláshoz semmi köze nincsen a mezőrendőröknek. Meg azután azt szeretném tudni, hogy miért viszik el a Kandáról a mezőrendőrt a csendőrök nyomozni a Debrináig, holott az nem is tartozik már a mohácsi határhoz.

Lipokátics János elnök: A felszólalóknak teljesen igazuk van abban, hogy a mezőrendőr ne biciklin teljesítsen szolgálatot. Ott kell lenni a kerületében és csak akkor jöhet a városba is, ha szolgálati ügyben hivatják. A csendőrség a nyomozáshoz igénybe veheti a mezőrendőrséget, azonban csak azt a mezőrendőrt, akinek kerületében nyomoz. Ezirányban majd érintkezésbe fog lépni a csendőrséggel. A többi ügyben pedig el fogja rendelni a szigorú vizsgálatot. Éppen ezért kéri, vegye a képviselőtestület választásának tudomásul.

Beck Alajos dr.: Indítványozom, hogy a polgármester utasítsa, m szerint a vizsgálat eredményéről a legközelebbi közgyűlésen tegyen jelentést s az elnök választását csak ilyen értelemben vegye tudomásul.

Csupits Lukács: Ilyen ügyben nem szoktam felszólalni, mert az a felfogásom, hogy a mezőrendőrség felügyelete nem tartozik a képviselőtestület hatáskörébe . . .

Közbeküldés: Hát mi tartozik? (Lárma. Az elnök cseppet.)

Elnök: Meg kell állapítanom a szónokkal szemben, hogy a képviselőtestületnek jogában áll a mezőrendőrség ügyével foglalkozni . . .

Csupits Lukács: Rendben van. Hát ebben az esetben tisztelettel kérdem elnök urat, hogy miként történhetett meg, hogy az egyik mezőrendőr szolgálati szabálytalanságok miatt éppen a választások előtt el lett bocsátva és most újra látom mezőrendőr ruhában. Hogy lehetséges az, hogy Adamovitsot egyszer elbocsátják és akkor ismét vissza veszik?

Lipokátics János elnök: Az a mezőrendőr, akiről szó van Adamovics István. A választások

előtt egy hónappal feljelentették a szőlőhegyi polgárok, hogy

asszonyaikat erkölcstelen ajánlattal üldözi

A vizsgálat megindult Adamovits ellen, a kihallgatások a választások alatt folytak s mielőtt még befejezést nyert volna Adamovics orvosi bizonyítvánnyal szabadságot kért és kapott. Ezalatt polgármester ur rendelkezése értelmében nem járt mezőrendőr ruhában. (Adamovics dr. Beck legjobb hive. A szerk.)

Herner Balázs István: A város gazda szőlője az én szőlőm mellett van. Hat héttel ezelőtt (Miért nem jelentette azonnal? A szerk.) láttam, hogy a városgazda mikor kiért, letették az üléseket és a városi kocsis két hordót tett fel s két hordó permetvizet hozott a szőlőbe. A másik eset pedig az volt, hogy három hét előtt éppen a választások alatt én Beck dr. ügyvéd ural mentem autón Dunaszekcsőre és láttam, hogy a városgazda a város fogatán ment két másik városi képviselővel a szőlőbe. Ezért követelik a legszigorúbb megbüntetést és az ügy legszigorúbb kivizsgálását.

Csupits Lukács: Ha a városgazda jogtalanul cselekedett, úgy meg kell büntetni. Mivel azonban az egyik városi képviselő, aki három héttel ezelőtt Pavkovic Antal városgazdával kiment a szőlőbe ő volt és a másik Pavkovic György városi képviselő szükségesnek tartotta felszólalni, mert egyenesen ellentünk is irányult a felszólalás.

Herner Balázs István: Nem említettem a nevüket.

Csupits Lukács: Nem szorultunk arra, hogy a képviselő ur elhallgassa a nevünket. Szerintem nem nagy bűn az, ha a város fogatán egy képviselő ül, egy városi tisztviselővel, ha az hivatalos kiszállásra megy. Pavkovic városgazda pedig akkor szénát ment venni Dunaszekcsőre . . .

Nagy zaj és láрма: Szénát? mikor kazalszámra rohad a réteken? Minek a városnak széna? (Az elnök cseppet.)

Csupits: Igenis szénát ment venni. A vizsgálat majd megállapítja, hogy igazat beszél-e. Utközben találkoztunk veie és szivesebből elvitt a keresztig. Meg vagyok róla győződve, hogy ha gyalog találkozott volna Herner Balázs vagy Bükös barátunkkal azokat is felvette volna.

Oláh István: Én most nem a városgazdára pályázom, de csak azt kérdezem vajjon, hogy volt az, hogy a választások alatt és hogy micsoda jögon volt az, hogy egy pár ló Vörös tanító urnál állott és egész nap a szavazókat hordotta a Mihálffy pártnak. Egy pár városi lú és egy városi kocsi. Hogy volt az és micsoda jögon, egész nap. És ha a lú megdöglött volna, vajjon kifizette volna azt meg? A városgazda, vagy pedig a Vörös tanító úr, vagy pedig a választási elnök, illetőleg az állam . . .

Szönyi Alajos tanácsnok: Az ügy tisztázása végett kötelességemnek tartom bejelenteni, hogy arról, miszerint a városgazda egy ízben vizet vitt a szőlőjébe tudomással birtam magam is . . .

Izgalmas, viharos közgyűlésen leszavazták dr. Becket!

Vádak a mezőrendőrök ellen, mert «biciklin» járnak. — Egyetlen komolyabb vád nem hangzott el a rendkívüli közgyűlésen. Nem sikerült a bosszu. — Dr. Beck pártja nagyrésze nem jött el a közgyűlésre s a megjelentek közül többen nem szavaztak vele.

A választás utáni napon terjedt el a hír, hogy dr. Beck rendkívüli közgyűlést hivat össze, amelyen szóvá akarja tenni, hogy a városi tisztviselőket befolyásolták ellene, azonkívül a városgazda ellen fegyelmet kér és súlyos vádakkal lép fel a mezőrendőrség ellen.

Most már megmondhatjuk őszintén, hogy a Mohácsi Hírlap erősebb kritikája is ennek a hírnek volt a következménye. Mindenki tudja róltunk, hogy a választás napjával lezárunk minden vitát és igyekszünk teljesen békés hangon elreferálni a választást ugyanugy akkor, amikor 4000-es többséggel jöttünk be, mint amikor nem sikerült a választás és úgy tettünk volna most is a gyönyörű győzelem után. Amikor azonban azt hallottuk, hogy

Dr. Beck nyilvánvaló bosszuhadjaratot indít, legalább is tartozunk annyival önmagunknak, hogy egyes, bár tárgyalagos megállapításokat tegyünk.

Érdeklődéssel vártuk mi is, a város köznsége is a rendkívüli közgyűlést. Mindenki azon a véleményen volt, hogy ha tényleg történtek szabálytalanságok, miért pont a választás után jutnak ezek eszébe a bukott vezérnek, miért nem jött velük, amikor értesült ezekről s

végül — mint dr. Schmidt helyesen megjegyezte — miért kellett a legnagyobb munkaidőben ezért rendkívüli közgyűlést összehívni, amikor a fegyelmi egyszerű bejelentéssel is megindítható?

Amikor csütörtök délután 3 óra kor Lipokátics János a közgyűlést megnyitotta,

feltűnt, hogy a Városi Párt nem oly népes, mint máskor szokott lenni, amikor valami akciót kezdettek.

Ezzel szemben a Keresztény Városi Párt teljes számban jelent meg a közgyűlésen.

Lipokátics János a megnyitót után felhívta a rendkívüli közgyűlést összehívó Városi Párt tagjait, hogy interpellációikat terjeszték elő.

A mezőrendőrség szolgálati szabálytalanságait Oláh István vá-

rosi képviselő tette szóvá. Elsősorban kérdést intéz az elnökhöz, vajjon van-e tudomása arról, hogy a mezőrendőrök kerékpáron teljesítenek szolgálatot a szigetben?

Schmidt Károly közbeszól: Nem, majd fiakeron járnak!

Oláh István: Ugy tudom, hogy az nincs megengedve, hogy a lénian biciklivel járjanak. Az nem szolgálat. Nincs kifogásom az ellen, ha az őrhelyükre biciklivel járnak, de a lénian, mikor szolgálatban vannak, csak gyalog szabad járni . . .

— A második sérelmünk az, hogy a legutolsó képviselőválasztáson . . .

Közbeküldés: a keresztény párt részéről: Aha, most jön a választás! . . . Schmidt Károly közbeszól . . .

Elnök: Felkérem a képviselő urat, hogy a képviselőválasztásról itt a közgyűlésen ne méltóztassék lehetőleg szólni, hanem tessék magát a tárgyhöz tartani . . . Schmidt Károly urat pedig kérem, hogy a közbeszólásoktól tartózkodjék.

Oláh István: . . . a legutolsó képviselőválasztáson (óriási láрма, közbeküldés, az elnök cseppet) a homorudi tanító küldöncnek használta a mezőrendőröket. Ugy hiszem, nem a tanító ur fizeti a mezőrendőrséget, hanem mi és hogy a mezőrendőr nem arra való, hogy a tanító ur küldönce legyen. Azután pedig harmadszor az a sérelmünk, hogy a mezőrendőrök a halastavakat őrzik inkább, mint a határokat. A halastavakhoz nekik nincsen semmi közük. (Óriási láрма . . . az elnök folyton cseppet.) Azután pedig most legutóbb három mezőrendőr vett egy gyümölcsöt magának mutyiba s most egész nap ott vannak, a napokban is este felé láttam, hogy az egyik elment oda almát szedni és egy zsák almát felrakott a biciklire és egyszerűen elment haza. Nem ezért fizetjük a mezőrendőrt, hanem azért, hogy éjjel-nappal a határt járja és vigyázzon a tolvajokra meg a földre . . . Ezt akartam mondani.

Lipokátics János helyettes elnök: A mezőrendőrségnek megvan a maga szigorú rendszabálya és szolgálati szabályzata. Ahhoz köteles magát tartani. A felszólalásban foglaltakat meg fogja vizsgálatni és amennyiben tényleg vannak visszaélések, úgy a legszigorúbban fog velük szemben

Óriási zaj. Felkiáltások: Ugy! Nagyszerű! . . .

Szónyi: Sziveskedjenek kérem meghallgatni. Ha én beszéltem, azután beszélhetnek az urak is.

Dr. Beck: Micsoda hang, mi csoda modor! Kikérjük magunknak!

Felkiáltások: Majd a városi párthoz megy modort tanulni.

Schmidt Károly: Beck Alajos dr.-hoz megy modortani órákra.

Dr. Beck Alajos: Nem, majd Schmidt Károlyhoz.

Szónyi Alajos: Nem tudom, hogy miköze van annak a modorhoz, ha én a szükséges felvilágosításokat akarom megadni, az úgy tisztázásához hozzájárulni és nem akarnak meghallgatni.

Az elnök csenget: Kérem az urakat tessék magukat mérsékelni és a tanácsnok ur felvilágosításait meghallgatni.

Szónyi: A városgazda igenis az én tudomásommal vitt fel egyszer vizet a város fogatán a szőlőjébe, mikor hivatalos kiszálláson is volt. Én pedig azért, mert előtte a város két hónapig minden ellenszolgáltatás nélkül használta az ő lovát, egy pár lovunk ugyanis beteg volt. A másik esetben pedig tényleg fűárverésre ment Dunaszekcsőre . . .

A tanácsnok erre a bejelentésére újra kitör a vihar és mintegy két három percig az elnök nem jut szóhoz. Bükös, Herner Balázs, Simonovits stb. kiáltoznak, hogy miért tart a városnak füvet venni és szénát venni, mikor akkora területei vannak.

Szónyi: . . . azért kellett füvet venni, mert nem elég a saját termésünk s azért veszi a város a füvet júniusban, mert akkor a legolcsóbb. Ami pedig Oláh István felszólalásait illeti arra vonatkozólag bejelenté, hogy városnak két fogata tényleg künn volt a szigeten a választási elnökök rendelkezésére, hogy mit tettek velök, azt nem tudja. A város azért volt kénytelen rendelkezésre bocsátani, hogy a két választási kerület között az összeköttetéseket fenntartsák.

Elnök: Kíván még valaki az ügyhöz hozzászólni?

Szabó Kálmán: A városgazdával kapcsolatosan szükségesnek tartom én is a felszólalást. Es pedig a napszámok felfogadásával kapcsolatosan. Állandó a panasz a munkásság körében, hogy nem kapnak munkát, mivel nem tartoznak a városgazda pártjához. A képviselőválasztások alatt.

Ujból óriási zaj kerekedik. Szabó vitakozik Csútitssal és Lehmann Lajossal a keresztény pártnál.

Elnök: Kérem tessék hozzám szólni és nem máshová beszélni, így nem fogunk soha dűlőre jutni . . .

Szabó Kálmán: Mérgesen . . . Mindig a békéről beszélnek és prédikálnak és mindenkinek az a kívánsága, hogy végre valahára legyen már béke ebben a városban s akkor olyan esetek fordulnak elő, hogy míg vannak munkások, akiknek nagy családjuk van, azok eltartásáról kötelesek gondoskodni és nincs betevő falujuk, addig taknyos gyerkőcöket vesznek fel és adnak nekik munkát.

Schmidt Károly: A finác mint irgalmas szamaritanus . . .

Elnök: Erről nem tudok semmit. Szomorú, ha tényleg így állana a helyzet. Egy kataszter lett felfekette a munkanélküliekről és csak azok lesznek munkára felvéve, akik ebben a kataszterben vannak felvéve és pedig aszerint, hogy hány családtag van és hány családtagról kell a családfőnek gondoskodni. Kéri, hogy teljesen pontos adatokat adjon erre vonatkozólag. Igéri, hogy legszigorubb vizsgálatot fogja elrendelni.

Beck Alajos dr. A felszólalásokból kitérszöveg a városgazda számos szolgálati szabálytalanságot követett el és a fogatok maga a Szónyi tanácsnok is elismeri, nem céljuknak megfelelően lettek felhasználva, privát szolgálatokat teljesítettek, ezért azt indítványozza, hogy a képviselőtestület rendelje el a város gazdával szemben a fegyelmi vizsgálatot és ennek tartamára az 1929. évi XXX. t. c. 80. §-a értelmében függeszse fel állásától.

Schmidt Miklós dr.: Ellenzem Beck dr. képviselő ur indítványát. Éppen az egyik előttem felszólaló városi képviselő hangoztatta, hogy legyen béke ebben a városban. Ez az indítvány nem szolgálja a béke ügyét és azt a színezetet adja az egész dolognak, mint ha a választásokból kifolyólag történt volna, ezért javasolja, hogy a képviselőtestület rendelje el a vizsgálatot és annak eredményeként később döntsön afelett, hogy a fegyelmi vizsgálatot megindítsa-e, avagy nem.

Megjegyzem még azt is, hogy ami állítólagos vád eddig elhangzott, semmi oly komolyabb dolgot nem hallottunk, amely igazolná a rendkívüli közgyűlés szükségességét. Ebben a nagy munkaidőben a munkát l vonták el az embereket, hogy szónoki gyakorlatokat hallgasson, amikor mindezeket egyszerű bejelentéssel a város polgármesteréhez is el lehetett volna intézni. (Helyeslés).

Lipokáti János elnök elrendeli a Beck-féle és Schmidt Miklós féle indítvány felett a szavazást. A képviselőtestület 22 szavazattal 21 szavazat ellenében a **Schmidt** féle indítványt fogadta el azzal, hogy a vizsgálatot Pavkovits Antal ellen megindítja és a vizsgálat eredményéről kéri a polgármester jelentését.

Végül **Vida Dezső** városi képviselő a Kolossváry ügyben előterjesztett javaslatot indokolta meg. Kérdést intézett az elnökhöz, hogy a városi tisztviselők pótilletményeivel ezzel kapcsolatosan mi történik.

Lipokáti János polgármester helyettes bejelentette, hogy a kitűzött bizottságnak a jövő hét folyamán alkalma lesz az iratokat teljes egészében felülvizsgálni. A tisztviselői pótilletmények ügyében a képviselőtestület a legutolsó ülésében úgy döntött, hogy addig nem érinti, míg csak a pótilletmények ügyében a miniszteri döntés meg nem érkezik. Ennek ellenére azonban a tisztviselők augusztus 1-ével a pótilletmények 50%-át befizetik a városi pénztárba egy külön alapra, amelynek felhasználásáról annak idején a képviselőtestületnek módjában lesz dönteni.

Ezzel a közgyűlés végett ért

— **Uj esperes.** A szentlőrinci esperesi kerület esperesévé **Nunkovich Gábor** bakonyi plébános nevezték ki. Nunkovich egyidőben mohácsi káplán volt, a polgári iskolában kiegészítő latin tanár és kinevezése nálunk is tisztelői között örömet keltett.

— **Segédlelkész áthelyezések.** **Petz Emil** németbolyi segédlelkészt Kajdacsra, **Bátor Károly** hűgyészi segédlelkészt Németbolyra helyezték át. Az újmisések közül **Kriszt Mályást** Somberekre nevezték ki segédlelkésznek.

— **Polgári esküvő.** Csütörtökön délelőtt a mohácsi állami anyakönyvvezető előtt tartotta meg polgári esküvőjét **Szülágyi Vilmos** budapesti műbutorasztalos **Csomy Valériával**, **Csomy István** városi tisztviselő leányával. Az egyházi esküvőt Budapesten tartják meg.

— **A Dunafürdő Egyesület rendkívüli közgyűlése.** A Dunafürdő és Uszoda Egyesület f. évi július hó 18-án, délután 6 órakor a Korona szálló éttermében rendkívüli közgyűlést tart. A tárgyszor az egyetlen pontja az 1931. évi költségvetés tárgyalása. Amennyiben ez a közgyűlés határozatképes nem lenne, úgy július 19-én, vasárnap délelőtt 11 órakor ugyanott, a megjelentek számára való tekintet nélkül tartják meg a közgyűlést. A tagok minél nagyobb számu megjelenését kéri az

Elnökség.

— **A sikondai kirándulás.** A Mohácsi Hirlap sikondai kirándulói nyelmebe ajánljuk ismételt, hogy: Indulás délelőtt fél 11 órakor a Korona-szállótól. Sikondara érkezés után ebéd, majd délután mindenki szabadon tetszése szerint szórakozhat. Visszafelé indulás pontosan 7 órakor.

— **A cserkészek kirándulása.** Szombaton hajnalban, 32 cserkész indult el Mohácsról a bari határban levő Helchert malomhoz, ahol tíz napos táborozásban vesznek részt. A cserkészek felügyeletét **Pásztor Endre** parancsnok, **Szkladányi László** és **Balogh Pál** cserkészvezetők végzik, ami nem is oly kicsi munka, ha számításba vesszük, hogy vagy nyolc «bütök» is van a társaságban, akik egyébként még az anyika gondoskodásához szoktak s most egyszerre kerülnek messze a családtól. A cserkészek az idén is egy cserkészünnepélyt terveznek, amelyről lapunk legközelebbi számában adunk majd hírt.

— **Vizsga a választási törvényből.** **Dr. Beck Alajos** ügyvéd lapja a Dunavidék legutóbbi számában kifogásolja, hogy Vörös Janos tanító és neje leszavaztak, szerinte törvénytelen alapon és bizalmiférfiak tiltakozása ellenére. Nagyon sajnáljuk, hogy kénytelenek vagyunk őket kioktatni a választási törvényekből, de ebben az esetben vilagosan a következőket mondja: 4. § második bekezdés „Bármily rövid ideig tartó helyben lakás elegendő annál, aki:

(3 pont) nyilvános jellegű tanintézet tanára, vagy *tanítója*“. Máskor ajánljuk kifogás és gáncs előtt elolvasni a törvényt magát.

— **Aki 35 év alatt nem ült városi kocsin . . .** A városi közgyűlésen egy városi tisztviselő ült a halgatóság között, aki részben azzal kellett feltűnést, hogy meglehetősen italos állapotban volt, másrészt folytonos közbeszólásaival. Azt találta mondani, hogy « . . . 35 éve vagyok városi tisztviselő és még egyszer sem ültem fel városi kocsiira . . . » A sors azonban másképp határozott. Az nap ugyanis továbbra is folytatta az italozást s a végén oly állapotban került, hogy Riesz gyepmester kocsiján került haza . . .

A Mohácsi Hirlap társasautó kirándulásai: július 26-án Bár.

A Mohácsi Hirlap a cserkészek szüleinek, hozzátartozóinak és a cserkészek jóbarátainak kedves meglepetést készít elő július 26-ára. A cserkészek, mint más helyen írjuk, ugyanis tíz napon át Bárban vannak táborozásra és ez idő alatt, mégpedig július hó 26-án, vasárnap egy kis előadást rendeznek, amelyen sok minden szórakoztató, mókás dolog lesz s egyben bemutatják a táborukat.

Erre a napra természetesen úgy szeretnék, hogy Mohácsról is sokan kiránduljanak, mert hiszen minket mohácsiakat érdekel elsősorban, hogy hol és miként töltsék el a táborozást fiaink. A Mohácsi Hirlap ezt a látogatást akarja megkönnyíteni azzal, hogy megállapodott a Varga-féle autóbusszállalattal, hogy mérsékelt díjakkal vigye ki az érdeklődőket. A rendes autóbusszdíj oda-vissza 2 P 40 fillér, amely helyett a vállalat a Mohácsi Hirlap rendezésében induló kirándulókat 1 P 60 fillérért viszi oda és vissza. Ennek aztán természetesen még egy előnye van és pedig az, hogy nem kell a rendes járatot várni hanem a kényelmesen beállított időpontban megyünk oda és vissza.

A Mohácsi Hirlap ezuttal külön strandozással köti össze ezt a kirándulást. Ismeretes bizonyára a mohácsiak előtt is, hogy Bárban mily nagyszerű strandhely van. A község alatt közvetlenül kitünő homokos talajon elsőrangú strandhely van, amelybe messze be lehet menni, anélkül, hogy mélyebb rézek lennének. Mindezek figyelembe tartásával, hogy a cserkészek barátai kellemesen töltsék el a délutánt, a programot a fűdőzéssel egybekapcsolva állapítottuk meg. Es pedig:

Indulás délután 1 órakor a Korona szállótól. Érkezés után azonnal a strandra megyünk, ahol délután $\frac{3}{4}$ óráig strand, fürdő. Uzonát mindenki hozzon magával, a cserkészekre is számítsunk valamit. Egy kis hazái nem fog nekik megártani. Hat órakor a tábor megtekintése. Előadás és utána indulás vissza. Nyolc órakor már mindenki itthon lesz. A menettérty jegy ismételjük 1 P 60 fillér. Jelentkezni lehet július hó 25-ig szerkesztőségünkben és kiadóhivatalunkban.

— **Társasvacsora.** *Schmidt* Miklós dr. tiszteletére. Szombaton este, lapunk megjelenésekor, dr. Schmidt Miklós barátai és tisztelői megválasztása öröme társasvacsorára jönnek össze a **Pobisch** féle vendéglőben. Az a nagy öröm, amely dr. Schmidt Miklós megválasztását kísérte a mohácsiak között, az a szeretet, amely ezt a választást állandóan figyelemmel kísérte nyer kifejezést ezen a vacsorán, amikor annak résztvevői részt kérnek a magyarbolyi képviselője megválasztása örömeiből, mert hiszen itt élünk, együtt dolgozott, küzdött velünk. A vacsora lefolyásáról legközelebbi számunkban hozunk részletes tudósítást.

— **Kedvezményes fűrdőjegy** olvasóinknak. A Mohácsi Hirlap újabb kedvezményt szerzett olvasóinak, amennyiben megállapodást létesítettünk a Tonheiser gőzmalommal, hogy olvasóinknak kedvezményes áru fűrdőjegyet biztosítson. A Tonheiser gőzmalom olvasóinknak 20% engedményt adott a fűrdőjegy árából. Az I. o. fűrdőjegy ára I P 20 f, a II. o. I P — amely árból lejön a 20%-os kedvezmény. Ezek a jegyek **kiadóhivatalunkban** kaphatók s nem csak előfizetőink, de a számonkenti olvasók is részeseznek a kedvezményben.

— **Kézlegyintések és a többi választási nagyzolások.** A t. laptarsunk egy új hőst fedezett fel: a legyőzött hőst. Persze középkori lovagi tornára gondolhatott, pedig de messze voltunk ettől! Egy minden eszközzel való győzni akarás, amely most bukott poraiban bosszútól liheg és kiterjeszti karjait mindenova, ahova elér. Renkivüli közgyűlés, nem jó a gazda, nem jók a mezőrendőrök, de csak szavaztak volna rájuk, milyen aranyosak, drágák lettek volna! Hát ezek a dolgok is csak Mohácsos lehetségek. Itt még dr. Beck Alajos is, amikor a Gazdakörnek italmérsi engedélyre volt szüksége **Mihálffyhoz** fordul. A Dunavidék szerkesztője vagy hatszor szerepelt az 1774 között, de hát választáskor ezt elfelejtjük, ez semmi kérem. A Beck párt vezérkarának alig van tagja, amely ne élvezte volna Mihálffy szíveségét, nagy befolyásának előnyeit, de hát ez semmi kérem. Persze, ha dr. Beck lett volna a képviselő, akkor hálnak kell lenni, mint annak a mohácsi vendéglősnek akitől 3000 pengőt kért az italmérsi engedély megszerzéséért s amikor nem sikerült Mihálffynak kellett megszerzeni. A háromezer pengőről szóló levél ugyan vissza került az illetőhöz, de kétszáz pengő az ott maradt. Mit szolt volna dr. Beck például, ha ezt a levelet egy kis magyarázattal választás alatt publikáljuk, lehetőleg úgy persze, hogy minden választóhoz eljutott volna? Mit gondol azok után hány szavazatot kapott volna az a népszerűség fényében ragyogó gloria? És lássa nem tettük meg, mert nem volt rá szükségünk, mert így is tudtuk, hogy feltétlenül nagy diadallal kerülünk be. Ha azonban ez a bosszu hadjárat soká tart, kénytelenek leszünk azt a bizonyos levél ügyet a háromezer pengővel együtt napfényre hozni. Jó lesz?

Kétszázötven teritékes vacsora Mihálffy Vilmos tiszteletére.

Vasárnap este a Mohácsi Iparosok Olvasókörében 250 teritékes vacsora volt, amelyen úgy Mohácsról, mint a környékről vettek részt. Ez a nagy szám is mutatja azt a szeretetet, lelkesedést, amely az egész választás alatt körülvette **Mihálffy** Vilmost s ez a szám bizonyára még nagyobb lett volna, ha a gazák nincsenek a legnagyobb munkaidőben.

A nagyszámu résztvevő még az Iparoskör ismert nagy kert-helyiségét is teljesen betöltötte és négyes sorokban hosszú asztalok állottak zsfolva az árnyas fák alatt.

Valamivel 8 óra után érkezett meg **Mihálffy** Vilmos, akit a megjelentek tüntető nagy lelkesedéssel és éljenzéssel fogadtak. Első felköszöntőt **Mihálffy** Vilmos mondotta vitéz nagybányai **Horthy** Miklós, Magyarország kormányzója. A vendégek felállva hallgatták végig a felköszöntőt és hatalmas éljenzéssel telt meg a nyári este.

Mihálffy Vilmos ezután hosszabb beszédében ismertette azokat az eredményeket, amelyeket **Bethlen** István gróf, miniszterelnök kormánya elért s amelyek különösen külföldi vonatkozásban nagyszabásnak s elérték azt, hogy a revizió gondolata ma már minden államban gyökeret vert s ezen az uton tudatos munkával, egyetértéssel és kitartással bizonyosan elvezet Nagy-Magyarországhoz.

Dr. Margitay Lajos, Mohács megyei város polgármestere volt

a következő felszólaló, aki nagy örömmel üdvözölte megválasztása alkalmával képviselőnek, aki két év alatt oly önfeláldozással, lelkesedéssel és szorgalommal dolgozott a városért és a kerületért úgy, mint minden egyes emberért, aki hozzáfordult. Kérte, hogy ezt a szeretetet, munkásságát őrizze meg továbbra is a várossal és a polgársággal szemben.

Dr. Heckenberger Konrad, **Schmidt** Lajos, **Börzsöny** László, **Béldy** István mondtak még felköszöntőt. **Dr. Fischer** Ernő felköszöntőjében kiemelte **Mihálffy** Vilmos nemes gondolkodását, aki rangra, felekezeti különbségre való tekintet nélkül segített mindenkin, aki hozzáfordult. Kérte, hogy ezt a elfogulatlan-ságot, ezt a szeretetet őrizze meg továbbra is, legyen a béke, egyetértés embere és kérte, hogy vegye a kezébe azt az ügyet, hogy ebben a helyiségben is a béke és megértés kerüljön ismét az emberek és a tagok közé.

Mihálffy Vilmos válaszolt a felköszöntőkre. Minden felszólalásra részletesen reflektált és hangsúlyozta, hogy úgy, mint az első két évben ezután is a munka embere lesz és ezzel viszonyozza a kerület ragaszkodását és bizalmát.

A vacsora résztvevői a késő éjjeli órákig együtt maradtak és lelkes ünneplésben részesítették **Mihálffy** Vilmost.

A kitűnő vacsora és a nagyszerű hideg frissítők és italok **Márosy** Ferenc vendéglőséremei.

Nagy kedvünk volna lehozni azok névsorát a tuloldali vezérkarból, akik kérni tudtak, most azonban bosszútól lihegve legyintgetnek.

— **Az OMKE közgyűlése.** Mint lapunk előző számában jeleztük, az OMKE mohácsi kerületé ma — vasárnap — délután 5 1/2 órakor tartja közgyűlését a Belvárosi Kaszinóban, melyen **Náder** Jenő központi titkár is érdekes előadást fog tartani. Mint értesülünk a központ részéről **Ledermann** Mór az OMKE választmányi tagja is jelen lesz a közgyűlésen, ahol aktuális gazdasági kérdésekről fogja a tagokat tájékoztatni. Vendégeket szívesen látnak. A Mohácsi Ipartestület számos taggal fogja magát képviseltetni. Az elnökség ez uton is kéri a tagokat, hogy minél számosabban jelenjenek meg. A közgyűlést társasvacsora követi.

— **A hős ellenzék.** Kaptuk a következő levelet: Azt hiszem mindenki csodálkozva olvasta a Dunavidék múlt heti vezércikkét, amely ezutal nem glóriát, hanem babérkoszorút fon a nagybetűs vezér feje körül. Micsoda hős a legyőzött vezér, aki ki mert állani ellenzéki programmal és meg mert bukni. Nagyon csodálkozunk a Dunavidéken, mert ugylátszik azt hiszi, hogy mindenkit lehet félrevezetni. Azt hiszi nem emlékszünk már arra sem, hogy három héttel a választás előtt azon sirankozott, hogy a megígért kormányparti hivatalos jelöltséget nem kapta meg. Azt már persze nem tetelezi fel rólunk nyájas olvasóinkról, hogy tovább is visszaemlészünk s nagyon jól tudjuk, hogy alig pár hónappal majd minden számban kormányparti vezető politikusok cikkei hozta s ezzel tüntetőleg eljegyezte magát az egység párttal. Hja, akkor persze még azt hittek, hogy megkapják a hivatalos jelöltséget. Minekután azonban ez nem sikerült, egyszerre az ellenzéki szellemet fedezték fel magukban és a vezérben és három hét alatt mindent megzavartak és megfontolva olyan csuda nagy ellenzék-korok lettek, akiknek még bukott poraikban is babérkoszoru jár. Legyen is, nem is bajuk, de azt kikérjük magunknak, hogy a közönséget annyira naivnak tartásák, hogy ezt el is hiszi.

Figyelő.

— **Emésztési gyengeség,** vérszegénység, lesóványodás, sápadtság, mirigybetegségek, bőrküültesek, kellesek, furunkulusok eseteiben a természetes „**Ferenc József**” keserűviz szabályozza a belek annyira fontos működését. Az orvosi tudomány számos vezérférfiai meggyőződtek arról hogy a valódi **Ferenc József** viz hatása mindig kitűnően beválik. A **Ferenc József** keserűviz gyógyszerárakban, drogériákban, fűszerüzletekben kapható.

— **Akik nem szavaztak.** A csütörtöki városi közgyűlésen a végfelé dr. **Beck** Alajos pártjának tagjai is elkedvetlennedve látták, hogy tulajdonképpen hiába hagyták ott munkájukat, semmi értelmes tárgy, semmi komoly vánd nem került tárgyalás alá. Szinte láttuk az arcokon a csalódottság, a bosszankodás érzését kiülni. Apróságok, snmmiségek, puffogatások repedtek a levegőben, amelyeken látszott, hogy az elkeseredett bosszu, a düh szülte ezeket. Nagyon örülünk, hogy ezt ott is megéreztek s akadtak komoly, önudatos tagjai ennek a pártnak, akikben volt bátorság úgy maradni a szavazásnál és szavazatukkal nem támogatni ezt a bosszuálló politikát. A történelmi hűség kedvéért meg kell írunk ezeket és ide kell iktatnunk ezeket a neveket: **Breuer** Pál, **Grams** Béla, **Nagy** Ferenc és **Jahoda** Ede nem szavaztak. Külön kell kiemelnünk még **Lehmann** Lajos magatartását, aki az egész manővert helytelenítette, mert már az ülés elején a jobboldalra ült s mindenben egyet értett ennek felszólalóival. Nagyon örülünk ennek a magatartásnak s hisszük, hogy ezt az öntudatos és önzetes eljárást, amely nem hagyja magát a bosszu politikában pórázon huzatni, még igen sokan fogják követni s ez hozza majd meg Mohács város békéjét, nem azok a dühtől teljes felszólalások, amelyeket a közgyűlésen a baloldarról hallottunk.

— **Hirtelen halál.** **Balázs** Jánosné 65 éves fölmives asszony szerdán reggel egy kosárral meg-rakottan a piacra indult, amikor hirtelen összeesett és meghalt. Halálát agyvérzés okozta.

— **A nagy munkaidő és a gyűlés.** A városi közgyűlésen megjelent gazdák között a gyűlés végén szinte kitért az elkeseredés. Nem tudták megérteni, hogy miért kellett abbahagyni a nagy munkát, amely nem olyan, mint az ügyvédi iroda munkája, hogy másnap is ráér, hiszen akkor kell dolgozni, amikor az Isten jó időt ad hozzá. A gyűlés végén kifelé ment **Oláh** György gazda szóvá is tette ezt: Minek is kellett nekem bejönni, a nagy munkaidőben, amikor még nem is tartunk össze? . . . Igaza van **Oláh** bátyáknak, odakint a mezőn sokkal szebb, igazabb, tisztább és becsületesebb sz élet. Ott nincs intrika, ott nincs politika, ott a jó Isten mindenható ereje a kenyeret, az életet adja, nem mulik az idő hiába, mert minden pillanatban érik a termés, nyílik a virág. pattan a rügy és ezt sokkal szebb figyelni, mint idebenn a tülekedést, a gyűlölködést, a bosszút. Bár mi négy fal közé zártak is kinn lehetnénk ott. De jó lenne!

— Őszi divatlapok megérkeztek s kaphatók FRIDRICH OSZKÁR könyv- és papírkereskedésében, Mohács.

— **Leventék taborozása.** Augusztus hó 8 tól két héten át mintegy ötven szegénysorsu, arra érdemes levente taborozik. A Levente Egyesület ezen nagyszerű gondoskodása többféle szempontból dicséretes. Egyrészt jobban kimélyíti a bajtársi együttérzést, másrészt azonban a szegénysorsu leventéknek lehetővé tesz két heti pihenést, amely idő alatt kipihenve, újabb, felfrissült erővel végezhetik munkájukat. A Levente Egyesület a taborozás céljaira gyűjtés által szerzi meg az anyagiakat s ezért ezuton is kéri a nemes-szívű levente barátokat, hogy élelmiszerekkel, liszttel, burgonyával stb. járuljanak hozzá, hogy a leventék taborozása teljes mértékben sikerüljön. Reméljük, hogy kérésünk megértésre talál a város áldozat kész polgársága körében.

— **Kifogott hulla.** Kedden a téglagyárnál egy hullát fogtak ki. A ruháiban talált írásokból megállapították, hogy **Schwarz** Mátyás bátságéki lakos, aki öngyilkossági szándékkal ugrott be a Dunába.

— **Megvadult lovak és kánikulai gondolatok.** Megemlékeztünk napunk mult számában arról, hogy egy szigeti gazda megvadult lova befutott a piaci árus asszonyok közé. A Dunavidék egy újdonsült munkatársa, aki egyébként egészen más foglalkozást űz, már ezért a piac áthelyezése mellett tör lándzsát, rémképeket festve, hogy mily nagy szerencsétlenség történhetett volna. Persze a piacot el kell helyezni és természetesen pont az ő üzlete elé, hogy a bazar árúikkai minél nagyobb számban fogyjanak. Kissé azonban kánikulai módon gondolkodig, amikor így állítja be a veszelty, mert hiszen a Széchenyi térre is bevágtathatnak megvadult lovak, amint ez épen pár hete történt. Ha más oka nincs a piac áthelyezésére, akkor csak hagyjuk az egészséget. Különben is ez a kérdés lekerült már a napirendről, mert a komoly és pártatlan tényezők belátták, hogy a mai súlyos időkben ily nagyfontosságú és következményű kérdést, amely mintegy 50 iparos és kereskedő kenyérét venné el, nem lehet még csak tárgyalás alá sem venni.

— **Anyakönyvi bejegyzések** szerint. 1931. július hó 10-től, 1931. július hó 17 ig. **Születések:** Kasznai Márton László, Pecsuvác Mária, Keszthelyi Julianna, Hosszu Margit, Mózes Tibor Károly. **Házasságkötések:** Nedelykov Szvetozár és Risztovics Biszerke, Czvenk Ferenc és Schäffer Mária, Szilágyi Vilmos és Csomay Valéria, Pfaff (Kovács) János és Pecsét Erzsébet. **Halalozások:** Petre János 65 éves, Jelity Mártonné 38 éves, Schwartz Mátyás 75 éves, Balázs Jánosné 65 éves.

HIRDESEN
A MOHÁCSI HIRLAPBAN!

Felelős szerkesztő:
ZSUZSITS ANDRÁS.
Laptulajdonos és kiadó:
FRIDRICH OSZKÁR.

NYILTÉR

(Az ezen rovatban foglalkert nem vállal felelősséget a szerkesztőség.)

Nyilatkozat.

Folyó évi július hó 11-én este a Mohácsi Iparosok Olvasókörében egyes urakat megsértettem. Ezennel a legünnepélyesebb bocsánatot kérek.

A legmélyebb tisztelettel
BARACZ JÓZSEF

Augusztus elsei belépésre keresünk egy ügyes megbízható idősebb segédet.

Ehrenfeld Antal és Fia.

Eladó

A Tomory ucca 14. sz. ház.
Érdeklődni lehet ugyanott

A mohácsi vadászterületre tagságomat átadom
VARGA FERENC.

Horthy Miklós ut 42. alatt egy **4 szobás, parkettás központi fűtéses lakás kiadó.**

Főbérleti lakásként esetleg kevesebb szoba is kivethető, ez esetben 1 vagy 2 szoba butorozva bérelhető. Érdeklődni

Dr. Auber Lászlónál.

Üzlethelyiség

Arany János ucca 12. sz. házban lévő **trafikhelyiség augusztus hó 1-ére kiadó.**

özv. Németyvarga Istvánné.

Megbízható,

varráshoz értő fiatal leányt
állandóan alkalmazok.

Írásbeli ajánlatokat f. hó 25 ig.
VORISEK
divatárúzet.

Játékkártya

legelőnyösebb

beszerzési

forrása:

FRIDRICH OSZKÁR

könyv- és papírkereskedése

HA BÉRAUTÓRA

van szüksége, forduljon telefon 118. számhoz, ahol előjegyezheteti a legkedvezőbb árban fuvar szükségletét.

Vidéki turákra kérjen ajánlatot!

Szives pártfogást kér:

Délbaranyai Gazdák B. T. Mizsér és Társai

Mohács, Kossuth Lajos utca 35.

személyautó fuvarozók.

A mohácsi kir. járásbíróseg mint telekkönyvi hatóság.

2060/1931. tk. szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A mohácsi ipari és gazdasági Hitelszövetkezet végrehajthatónak Preisz Adám és neje Hoffmann Katalin végrehajtást szenvedők ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság végrehajtási árverést 2135 pengő tőkekövetelés és járuléki behajtása végett a mohácsi kir. járásbíróseg területén levő, Liptód községben fekvő s a liptódi 1525. sz. betétben A + 1—12. és A l. 1—2. sorszám alatt felvett 1511. hrsz. 472 □ ölnyi rétre 46.28 P, 2738 hrszámú 1044 □ ölnyi szántóra 137 pengő, 2797. hrsz. 470 □-ölnyi szántóra 84 pengő, 1105/1. hrszámú 1191 □-ölnyi szőlőre 494 52 pengő, 1105/2. hrszámú 284 □-ölnyi szántóra 48.36 pengő, 1114/1/a hrszámú 127 □-ölnyi szőlőre 44 pengő, 1114/2/a hrszámú 1345 □-ölnyi szántóra 175 pengő, 2861/2. hrszámú 1507 □ ölnyi szántóra 257.14 pengő, 2067. hrszámú 1 hold 1147 □ ölnyi szántóra 550 pengő, 563/1/a hrszámú 200 □-ölnyi házra, 563/1/b hrszámú 23 □-ölnyi udvarra, 563/2. hrsz. 161 □ ölnyi házra 2000 pengő, végül a 2606. é. 2607. hrszámú 1 hold 1582 □-ölnyi és 1 hold 333 □-ölnyi szántóra 727.44 P, kikiáltási árban, a C 1—4. sorsz. alatt a 7305 931. tk. 6850 1913. tk. és 1029.920. tk. sz. végzéssel Hoffmann János (nős Erndorf Annával) és özv. János Józsefné Göbel Paula egy János Irma javára bekebelezett haszonélvezeti és kikötményi jog fenntartásával, — egy a C 7—8. sorsz. alatt a 9285 928. tk. sz. végzéssel Hoffmann József és neje Klug Eva javára bekebelezett haszonélvezeti és kikötményi jognak fenntartásával ezen haszonélvezeti és kikötményi joggal terheltet ugyan, hogy amennyiben ezt megelőző rangsorban bekebelezett követelés kiegyenlítésére szükséges 250 pengő, valószínű összeg az árverésen be nem folyna, úgy az árverés hatálytalanná válik és az ingatlanok (A + 1—12.) ezen utóbbi haszonélvezeti és kikötményi jog nélkül nyomban lesz elárverezendő, elrendelte.

Az árverést 1931. évi október hó 13. napján délelőtt 9 órakor Liptód községhezánál fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlanok és pedig a ház a kikiáltási ár felénél egyéb ingatlan a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverelni szándékozik kö-

telemek bánatpénzül a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben vagy az 1881: LX. t. c. 42. §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapírosban a kiküldöttnél letenni, vagy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni. (1881: LX. t. c. 147., 150, 170. §§, 1908: LX. t. c. 21. §.)

Az, aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb igéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerinti megállapított bánatpénzt az általa ígert ár ugyanannyi százalékaig kiegyesíteni. (1908: XLI. t. c. 25 §.)

Mohács, 1931. évi június hó 22. napján.

Dr. Hadler s. k.
kir. járásbíró.

A kiadmány hitelűt:

Leopold Ferenc
kiadó.

Piaci árak: a szerdal

	hetli piacon:
Buza	12.80 P
Zab	22.— P
Rozs	10.— P
Őszi uj árpa	10.50 P
Arpa	14.— P
Tengeri	13.50 P
Bab	22.— P

Ha fuvarost keres

ott a

„DUNA“ Szallitási vállalat

az

a legpontosabb és legolcsóbb.
Telefón 114.

GOOD YEAR

Ha nagyobb kapaszkodóképes-ségű, biztonságosabb és tartósabb pneut akar, akkor legközelebb Goodyear-t vegyen!

Képviselet:

Varga Ferenc gépgyár
MOHÁCS. Telefón 103.

Már d. u. 3 órakor

megkaphatja megszokott napilapját, ha példányonkint vásárol.

Az összes napilapok, hetilapok folyóiratok, vicclapok árusítása-Előfizetések felvétele.

Levélpapír, játékkártya, dohányszokellékek, képeslapok nagy választékban, legolcsóbb áron

a **ZSUZSITS** tőzsdében